

NÁRODNÍ PARKY UTAHU – ČÁST TŘETÍ

„GLEN CANYON“, „CAPITOL REEF“ A „BRYCE CANYON“

Sobota 13. září 2008

Naše sobotní trasa začínala na druhé straně jezera Lake Powell v městečku Bullfrog. Sem se dá dostat buď dlouhou objížďkou po silnici nebo trajektem. V pátek večer jsme dorazili do živého (podle informací v průvodci) města Halls Crossing. Trajekt nám frčel v osm hodin ráno. V živém Halls Crossingu bylo milion

lodí, molo a zavřená prodejna párků v rohlíku. Fakt to tam žilo – tu po mole přešli dva lidi, tu zakuňkala žába, prostě zábava za všechny prachy. Ale bylo tu teplíčko a nádherný výhled na jezero, který jsme sledovali z našeho motohotelu s lahváčem v ruce a pak usnuli...

Lake Powell je ve vyprahlé žluto-šedo-červené krajině obrovskou modrou fata morgánou. Jezero je dlouhé přes 200 km a davu američanů sem jezdí na dovolenou. Pracháči z Los Angeles sem dokonce celou

tu dálku tahají za autem obrovské a těžké jachty.

Ráno jsme se nalodili na ferry, na které kromě nás pluly ještě posádky dvou vozidel. Všichni ostatní lidi asi měli lepší vydání průvodců a tak se Halls Crossingu obloukem vyhlí ☺.

Na lodi jsme se seznámili se dvěma rakušáky z Vídně, kteří byli rovněž uneseni z nočního života v Halls Crossingu. Paní stejně jako já chtěla hlavně koupelnu a kafe, pánové toužili natankovat benzín – tak jsme se drželi pohromadě celé

dopoledne, pak si dali společně oběd (obrovské domácí hamburgery a desetcentimetrové tlusté hranolky), vyměnili si vizitky a vydali se každý svou cestou.

Prašná a kamenitá stezka (ve srovnání s Canyonlands pohodová dálnice ☺) nás vedla přes národní parky Glen Canyon a Capitol Reef. Opět to byla moc krásná, neevropská podívaná. Byli jsme rádi, že s námi jedou i rakoušáci – tady se nám rozbít auto, asi bychom zdechli ve špíně a hladu. Signál na mobil zde opět není...

Kousek za prudkými serpentýnami jsme narazili na ležícího dědu, který se vysekal na skůtru. Měl odřenou helmu, rozbité přední sklo a funěl, že má zlomené rameno. Když mu ale David nastartoval motorku, nasedl a odfrčel směrem k příkrému srázu. Myslím, že krkavci měli hody ☺.

Po obědku jsme se vydali směrem k Bryce Canyonu. Míle a míle nás obklopovala pozoruhodná liduprázdná utažská krajina.

Že by tu ani kousíček zlata ta holota nenechala?

Hoří má panenka... Dejte ho blíž, ať se ohřeje. Otočte ho zády, vždyť mu hoří barák! Humor nás ale přešel, když jsme zjistili, že nám hoří náš cíl – park Bryce Canyon.

Nakonec jsme přeci jenom kus parku Bryce Canyon viděli, protože byla zavřená jenom část. Park je typický magickými Hoodoo – doruda zbarvenými špičkami vodou obroušeného pískovce. Právě v jejich temných zákoutích a nepřehledném terénu kdysi zmizel šerifům jako pára nad hrncem bankovní lupič a vrah Robert Leroy Parker přezdíváný Butch Cassidy.

